

Raspored svetih misa kroz sljedeći tjedan

<i>dan, svetac, blagdan</i>	<i>misna nakana</i>
NEDJELJA, 28. veljače DRUGA KORIZMENA NEDJELJA <i>Roman, Bogoljub</i>	8.00 Za zdravlje Katarine 9.30 Za sve žive i pokojne župljane 11.00 † Marko i Iva Bošković; Za zdravlje Tome Karlovića 17.00 † Suzana Rajković 18.30 † iz ob. Pendelić; † Terezija i Milan Nikšić
PONEDJELJAK, 1. ožujka <i>Feliks, David, Jadranko</i>	18.30 † Krešimir Kelava; † Krešimir i Barica Mesnjak
UTORAK, 2. ožujka <i>Iskra, Ines</i>	18.30 † Branka Kolar; † Ivan i Kata Pavlović; † Marija, Ivan i Božidar Meković; † Drago Čuže; † Nada Capek;
SRIJEDA, 3. ožujka <i>Marin, Ticijan</i>	18.30 † Marija i Alojz Gorup; † Lovrenka Cecić; za zdravlje obitelji
ČETVRTAK, 4. ožujka <i>Sv. Kazimir, poljski kraljević</i>	18.30 † Stipan Jelić; † Vesna i Zoran Martić
PETAK, 5. ožujka <i>Teofil, Lucije</i>	18.30 † Helena i ob. Lukenda; † Stjepan i Lucija Rečić; † iz ob. Kruljac; † Melita Čima; † Petar Römer; † Stana;
SUBOTA, 6. ožujka <i>Ruža, Zvjezdana</i>	18.30 SVETA MISA PREMA NEDJELJNOM OBRASCU Za zdravlje Sare i Petre Karlović
NEDJELJA, 7. ožujka TREĆA KORIZMENA NEDJELJA <i>Perpetua, Felicita</i>	8.00 Na nakanu 9.30 Za sve žive i pokojne župljane 11.00 † Mile i Mara; † Vesna Filipović 17.00 18.30 † Ivan Sviben; za zdravlje obitelji

Izdaje: ŽUPA SV. TEREZIJE OD DJETETA ISUSA, Miramarska 92, 10000 ZAGREB

tel. 01/ 6170 525; internetska adresa: www.malaterezija.hr;

e-mail: zupa@malaterezija.hr

Odgovorni urednik: vlač. MARIO PAVIĆ, župnik

Uredništvo: dr. sc. Martina Kolar Billege i Gordana Jerkić, prof.

Suradnici: Damir Banić i Ivan Huzjak

Za potrebe crkve (župe), IBAN: HR202340009110129755

Radno vrijeme župnoga ureda: od utorka do petka od 17.30 do 18.30 i od 19 do 19.30 sati

TRNJANSKA RUŽA

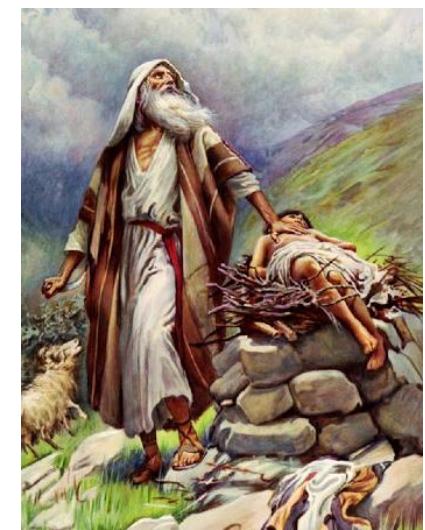
Glasilo župe sv. Terezije od Djeteta Isusa
Miramarska 92, Zagreb
924. God XXIII. 28. veljače 2020.

Uzmi svoga sina

U današnjem prvom čitanju (Post 22, 1-2.9.a.10-13.15-18) možemo vidjeti kako koji puta znade biti strašna Božja riječ. Upravo tako. Strašna. Znamo povijest. Bog je Abrahamu, starcu bez djece, obećao da će mu se roditi sin. Znademo kako je i danas duboka čežnja bračnih parova bez djece... I evo, posebnom se Božjom milošću Abrahamu radio sin Izak. Kad je Izak već bio dječak, čuli smo kako Bog od Abrahama traži da mu žrtvuje upravo svoga sina. Te su riječi zacijelo razdirale Abrahamovo srce. Čuli smo, Bog veli: *Uzmi svoga sina, jedinca svoga Izaka koga ljubiš... pa ga prinesi kao žrtvu paljenicu.* Sina. Jedinca. Onoga kojega Abraham ljubi. Njega treba žrtvovati. Možemo li zamisliti da bi Abrahama išta drugo toliko pogodilo? Tko može razumjeti, zašto je Bog upravo to od Abrahama tražio? Znamo, samo nam čitanje veli da je time Bog htio iskušati Abrahamovu vjeru. Međutim, nije li Bogu sve jasno i bez kušnje? Prema tome, ne možemo znati i razumjeti one zadnje razloge ovakvog Božjeg postupka. Tko bi i u čemu mogao suditi i prosuđivati Božje naume i postupke?

Koji puta nam se čini da je ovo pisano upravo za nas. Tragedija i nesreća ima toliko... Pogotovo sada kada su nam dostupne vijesti iz cijelog svijeta. I toliko puta duboko u sebi osjećamo vatrnu onoga pitanja: Bože, zašto? Što nam je činiti? Kao prvo, ovdje na zemlji nikada nećemo moći dokučiti, shvatiti, razumjeti... Tko je, na primjer, na dan Isusove muke i smrti mogao dokučiti Božji naum i vidjeti Božju ljubav? Pa ipak, znamo i vjerujemo da se Bog upravo toga dana na poseban način proslavio u svome Sinu... Dakle, uzaludno će nam biti umovanje i teološko obrazlaganje i mudrovanje. Možemo tek s apostolom reći: *O dubino bogatstva, i mudrosti, i spoznanja Božjega! Kako li su nedokučivi sudovi i neistraživi putovi njegovi! Doista, tko spozna misao Gospodnju, tko li mu bi savjetnikom?* (Rim 11,33-34). Drugo, mi samo u poniznosti i ljubavi možemo i trebamo prihvati ono što Bog dopušta da se događa u našim životima. To je koji puta izuzetno teško, za to nam koji puta treba puno vremena, pa i nekoliko godina, ali to je jedini put mudrosti i spasenja.

Bog ni svojega Sina nije poštedio...

Evo nam u tome smislu utješne riječi iz današnje poslanice (Rim 8, 31b-34). Pavao veli: *Ako je Bog za nas, tko će protiv nas? Ta on ni svojega Sina nije poštedio, nego ga je za sve nas predao! Kako nam onda s njime neće sve darovati?* To je naša stvarnost. Vidjeli smo kako je Bog, na koncu, ipak poštadio Izaka. Znamo iz Svetoga pisma kako je Bog u Egiptu poštadio prvorodenice svoga naroda. Međutim, kada je u pitanju njegov jedinorođeni i utjelovljeni Sin, Isus Krist, Bog ga ne poštaje, nego njega, svoga Sina, žrtvuje i predaje za sve nas. Rekosmo maloprije kako ne možemo do kraja dokučiti Božje naume kada vidimo nevolje i tragedije. Međutim, upravo po tome da Bog za nas predaje svoga Sina vidimo da u Bogu sve ima smisla te da će i naše nevolje, muke i umiranje sjediniti s Kristovim patnjama, da bismo onda i mi bili suproslavljeni u nebeskom kraljevstvu. Jedno sigurno znamo: Bog i hoće i može – u svojoj ljubavi – sve naše nevolje okrenuti na dobro. Ja ne mogu do kraja dokučiti kako i zašto i zašto baš na takav način vodi moj život, ali vjerujem da Bog vodi povijest svakoga od nas, kao što je do slave uskrsnuća proveo svojega Sina. Čuli smo, veli Pavao, ako je Bog za nas predao svojega Sina, *kako nam onda s njime neće sve darovati?* To je naša nada i naše pouzdanje u svim životnim nevoljama. Samo tako naš život – koliko god težak i naporan bio! – ima svoga smisla, svoje ljepote, samo će tako naš život biti ispunjen dubokom i istinskom radošću.

Lice mu kao u anđela

Današnje nam Evandelje (Mk 9, 2-10) do kraja podiže i nadu i radost. Isus se uputio prema Jeruzalemu gdje ga čeka muka i smrt. I na tome putovanju se s izabranim učenicima uspeo na brdo i preobrazio se pred njima. Učenici su mogli vidjeti tračak, sliku njegove nebeske proslave. Neopisiv je taj događaj, ali su učenici pojmili da su čuli i vidjeli nebeske stvari. Pogledajmo. I kad ne bi bilo vječnosti i vječnoga života, Božje bi zapovijedi imale smisla. Tako u svakom društvu i u svim uvjerenjima ima smisla zapovijed *Poštuj oca i majku, ne ubij, ne ukradi, ne svjedoči lažno...* Međutim, priznajmo, kada bismo bili uvjereni da nema vječnosti, kolikim bismo žarom provodili te zapovijedi? Temelj naše vjere ipak jest vjera u vječni život. U tome svjetlu onda vidimo duboki smisao vršenja zapovijedi i prihvaćanja životnih nedaća. Upravo tako govori Pavao u istoj poslanici Rimljanim: *Sve patnje sadašnjega vremena nisu ništa prema budućoj slavi koja se ima očitovati u nama.* (Rim 8,18).

Isus se preobrazio. I Očevo glas je za nj posvjedočio: *Ovo je sin moj. Ljubljeni!* Znamo i vjerujemo, braćo i sestre, da je Krist umro i uskrsnuo upravo zbog toga da bismo mi postali prava djeca Božja. Zato i nama Bog progovara: *Ovo je sin moj. Ljubljeni!* *Ovo je kći moja. Ljubljena!* Zato ne malakšemo i ne očajavamo. Božja smo djeca, Božja baština. Pa onda vedro nosimo i podnosimo svoje nevolje i svoje krize. U Božjoj su ruci naše namisli, naši životi i svekolika ljudska povijest. A Bog je naš Otac. On nas ljubi i otvara nam vrata raja. Zato je na nama danas da onda svim srcem i nastojimo živjeti kao njegova djeca vršeći njegove zapovijedi i podnoseći tegobe života.

dr. sc. Zvonko Pažin

www.vjeraidjela.com/2-korizmena-nedjelja-b-homilija/

Sveti Kazimir – zaštitnik Poljske i Litve

Preminuo je od tuberkuloze, sa svega 26 godina. Papa Pio XII. proglašio je ovog simpatičnog kraljevića posebnim zaštitnikom litvanske mladeži.

Sveti Kazimir bio je sin poljskog kralja Kazimira IV. Jagelovića. Rodio se u Krakovu 5. listopada 1458. godine. Odgojila ga je njegova majka Elizabeta koja je bila iz kuće Habsburgovaca, i kanonik Ivan Dlugosz, povjesničar Poljske. Sveti je Kazimir kao trinaestogodišnjak izabran na ugarsko prijestolje na koje nikad nije stupio jer ga je u međuvremenu zaposjeo Matija Korvin. Kazimir je ipak jedno vrijeme kraljevao u Poljskoj, dok mu je otac boravio u Litvi. Godine 1481. godine odbio je ženidbu s jednom kćerkom cara Friedricha III. Već je u sebi bio izgradio poseban stav prema Blaženoj Djevici Mariji, a bio je izvanredno osjetljiv na neprolazne vrednote.

Mladić vedre naravi, protivnik ratova i oružja, živio je kao strogi pokajnik, spavao na golom tlu, postio, noći provodio u molitvama i usred raskalašenog dvorskog života pružao primjer svetosti i kreposti. Obolio je od tuberkuloze, a svoju smrtonosnu bolest podnosio radosno i spokojno. Preminuo je 4. ožujka 1484., u litvanskom gradu Grodnu (danasa Bjelorusija), a pokopan je u katedrali litvanske prijestolnice Vilniusa. Pripisuju mu se mnoga čudesna ozdravljenja. Svetim ga je proglašio 1522. papa Hadrijan VI. Papa Pio XII. proglašio ga je 1948. zaštitnikom mladeži. Zazivali su ga kod kuge, a zaštitnik je Litve, Poljske, mladeži, kraljeva, prinčeva, samaca i neženja, te mnogih poljskih i litvanskih naselja, župa i crkava.

www.bitno.net/vjera/svetac-dana/sveti-kazimir-zastitnik-poljske-i-litve/

Župni oglasi

1. Na izlazu iz crkve možete si uzeti blagoslovljenu vodu i sol.
2. Zahvaljujemo svima vama koji svojim prilozima pomažete našoj župi. Svoje novčane priloge možete uplatiti na žiro račun župe **IBAN HR2023400091110129755**.
3. Ministrantski susreti održavaju se subotom u 9.30 sati.
4. **Zahvaljujemo** svima koji su se odazvali akciji kupnje tri stambena modula koju su pokrenule Župe Sv. Terezije od Djeteta Isusa i Sv. Marka Križevčanina. Priključeno je dovoljno sredstava i na račun Hrvatskog Caritasa (koji je naručio module). O isporuci modula obavijestit ćemo vas čim se isporuka realizira.
5. Pobožnost Križnog puta svakog je petka u 17.50 sati.
6. Za naknadni blagoslov možete se prijaviti putem maila ili u župni ured.
7. Uzmite ponuđeni tisk: *Glas Koncila, Mali koncil, Kana, Radosna vijest* i naš župni listić *Trnjanska ruža*.